

PO TAURAGNŲ DANGUM

Tauragnų krašto bendruomenės laikraštis

2014 gegužė Nr. 61

Nuotrauka iš interneto

KVIEČIAME

„Mūsų dienos kaip šventė, kaip žydėjimas
vyšnios...“

Gegužės 17 d. 17 val. kviečiame rinktis į kultūros namus, kur švėsime Bendruomenės gimtadienį – Vyšnių žydėjimo šventę. Nors pavasaris šiais metais ankstyvas, ir vyšnaitės turbūt bus jau nužydėjusios, tačiau šventė, kaip ir buvo planuota, įvyks.

Gražiausias dainas apie vyšnias ir žydėjimą Jums dovanos svečiai iš Biliakiemio, Kuktiškių, Saldutiškio ir, žinoma, savi, tauragniškiei. Skanausime puikaus vyšnių pyrago ir ragausime nepaprasto skonio vyšnių vyno...

Mūsų šventėje dalyvaus gera tauragniškių bičiulė, „Žolinčių akademijos“ prezidentė **Danutė Kunčienė** su savo kolegomis iš Kauno. Ateikime ne tik kaip žiūrovai, ateikime kaip dalyviai, nes tai – mūsų bendruomenės šventė!

Aprangos kodas – gėlės, žiedai... Laukiame Jūsų.

Gegužės 24 d. (šeštadienį) kviečiame važiuoti į Vilnių. Lankysime nuostabų **Bernardinų sodą**, kur po rekonstrukcijos atkurta autentiška XIX a. aplinka; **Valdovų rūmus** (bilieto kaina 10 Lt suaugusiems; moksleiviams, studentams, senjorams – 5 Lt; ir dar

Gegužės mėnesio jubiliejai. SVEIKINAME!

*Koks gražus gyvenimas užaugo!..
Tarsi laiko subrandintas sodas.
O širdis buvimo pradžių saugo,
Sieloj šilta. Ir pro šalį – gruodas.*

*Pažiūrėk – taku kažkas ateina...
Tai juk metai! Tai juk Tavo metai...
Ar girdi jaunystės skambią dainą?
Sukasi ir vėl jausmų verpetai!..*

*Gal ilgu? Gal liūdna? O gal keista,
Kad pavasariai jau tyliai nužydėjo...
Bet juk Tavo širdžiai visad leista
Glaust priglaust visus, kuriuos mylėjai...
(Violeta Meidienė)*

50 metų sukanka tauragniškei

Laimai Danauskienei ir

Rimantui Šinkūnui iš Jačiūniškių;

60 metų jubiliejų švenčia **Juozas Kiškis**
iš Maleckažemio;

70 metų sukaktį švenčia tauragniškęs **Aldona**
Ona Šuminienė ir **Sofija Tilvytienė**;

75 metai sukanka tauragniškei
Alvyrai Altanienei.

2 Lt gidui); taip pat **Vilniaus universitetą**, po kurį mus vedžios kraštietis prof. **Bonifacas Stundžia**. Norintys galėsime užlipti (reikėtų įveikti 193 medinius laiptelius, bet yra ir liftas) į **Šv. Jonų bažnyčios varpinę**, iš kur atsiveria nuostabus vaizdas į senamiestį (kaina 8 Lt; moksleiviams, studentams, senjorams – 5 Lt).

Grįždami aplankysime **Etnokosmologijos muziejų** (bilieto kaina 14 Lt, stud. – 11 Lt, moksl. – 8 Lt, senjorams ir neįgaliesiems – 7 Lt. Kelionės (autobuso) kaina apie 15 Lt.

Užsirašom pas Valdą iki gegužės 19 d. arba skambiname tel. 8 618 20334; Išvažiuojame 7 val., grįžtame apie 19-20 val. Vietų dar yra nemažai. Paagituokime ir draugus. Nepraleiskime progos pamatyti tokį Vilnių, kokį turbūt ne visi matėme.

Valda Žebelienė

Tuk, širdele, tuk, tuk...

Kai žemė velkas žalią rūbą ir puošiasi margais žiedais, į Lietuvą ateina gražiausia metų šventė – Motinos diena. Švenčia ją visi – dideli ir maži, nes viskas gyvenime prasideda nuo paties brangiausio žmogaus – MAMOS. Jai skiriami gražiausi eilėraščių posmai, švelniausios dainos, nuostabiausi gėlių žiedai. Jai plaka mūsų širdys, sklidinios meilės ir dėkingumo. Ir nesvarbu, kas tu esi: ar mokinukas, ar subrendęs žmogus, ar žilagalvis senolis, Motinos dieną visada prisimeni savo MAMĄ, kuri tau davė gyvybę, glaudė prie savo širdies, saugojo ir globojo. Motinos diena – ne tik šeimos šventė. Ji švenčiama darželiuose, mokyklose, kultūros įstaigose.

Visą savaitę Tauragnų kultūros namuose repetavo vietiniai darželinukai ir mokinukai. Jie labai rimtai ruošėsi koncertui, skirtam Motinos dienai. Gegužės trečiosios popietę rinkosi vaikučiai su mamytėmis ir močiutėmis į šventinį renginį „Jums širdy palikta amžinoji vieta“. Susirinko nemažai žiūrovų. Visi susidomėję laukė koncerto. Renginį pradėjo kultūros namų moterų vokalinis ansamblis. Padainavo dvi lyriškas dainas ir sceną užleido patiems mažiausiems – darželinukams. Tai jų pasirodymo su nekantrumu laukė visi susirinkusieji. Kokia tyra ir nekalta mažųjų meilė! Kaip nuoširdžiai skamba jų dainelės! Dainelė „Tuk, širdele, tuk tuk“ nepaliko nė vieno abejingo. Vaikučiai turėjo ją pakartoti. Kiekvieni metai stebiu darželinukų pasirodymą. Pažįstu vaikučius ir matau, kaip jie per metus pasikeitė, kiek paaugo. Labai džiaugiuosi Raminta ir Inesa. Mergytės labai šauniai dainuoja. Mokinukai irgi nenusileidžia mažiesiems. Jie, kaip ir dera mokiniams, drausmingesni. Jų ir dainelės, ir eilėraštukai glosto mamų ir visų žiūrovų širdis. Ačiū jiems už puikią programą.

Scenoje – moterų ansamblis**Darželinukai ir pradinukai**

Kai darželinukai, mokinukai ir moterų ansamblis sudainavo bendrą dainą „Aš labai myliu savo mamą“, vaikučiai įteikė dovanėles savo mamytėms ir močiutėms. Šventės vedančioji Danguolė Grabauskienė paskelbė, kas tapo aktyviausia metų daugiavaikė mama. Šis vardas suteiktas Linai Paukštienei,

auginančiai tris vaikučius (du mokinukus ir vieną darželinuką). Lina visur suspėja, visur dalyvauja. Tai labai gabi jauna mama, kurios rankdarbių galima pamatyti ir parodoje Tauragnuose bei Utenoje. Jai buvo įteiktas bendruomenės prizas – tortas. Laukė dar viena staigmena. Mažieji artistai ruošėsi parodyti premjerą – O. Panku-Jašio pasaką „Miško siuvėjai“..

Spektaklis prasidėjo miško garsais. Atrodė, kad tikrai esame miške ir klausomės rytinio jo „triukšmo“. Voverytė rinko gėles, paskui darė rytinę mankštą. Miško siuvėjai: vilkas, lokys, ežiai, kiškis ruošėsi naujai darbo dienai. Voverytė ir juos pakvietė pasimankštinti, pašokti. Į siuvyklą atėjo klientas. Jis norėjo, kad miško siuvėjai pasiūtų jo sūneliui švarką. Visi sutiko pasiūti, bet paskui paaiškėjo, kad nė vienas siuvėjas nesugebės taip pasiūti, kad būtų patogų nešioti. Nuotaikingas spektakliukas baigėsi. Žiūrovai negailėjo plojimų ežiams Adai ir Kamilei, kiškiui Ievai, vilkui Matui, lokiui Aivarui, voverytei Jonei, klientui Justui ir spektakliuko režisierėi Loretai Juškėnienei.

Šventė baigėsi. Žiūrovai skirstėsi į namus, išeidami dar pasivaišino saldainiais, o man galvoje kirbėjo viena labai liūdna mintis. Per renginį mačiau, kaip viena mokinukė neturėjo kam įteikti savo dovanėlės. Mama neatėjo. Neatėjo į tokią šventę, kur dukrelei jos tikrai labai reikėjo. Mokytoja turėjo prieš pasirodymą sušukuoti mergytei plaukučius, pataisyti rūbelius. Kokie „darbai“ sutrukdė mamai!? Negaliu būti teisėja, bet širdyje tikrai liūdna.

Nesinori baigti tokia nelinksma gaida, todėl džiaugiuosi, kad susirinko pilna salė žmonių, kad į šventę atėjo ne tik mamos, bet ir tėčiai, seneliai ir tie tauragniškiai, kurie aktyviai lanko kultūrinius renginius.

Scena iš spektaklio

Salės vaizdas

Bronė Juknevičienė

Man gera būti mama!

Nežinau, kaip Jūs, bet aš visada nulydžiu akimis būsimą mamą ar jaunus tėvus, stumiančius vežimėlį. Nelabai dažnai dabar tokį vaizdą galima pamatyti. Kur dingę jauni tėvai ir maži vaikai? Seniūnijos knygos registruoti 23 vaikučiai, gimę per pastaruosius trejus metus, tačiau daugiausia tai tauragniškių anūkai, tik priregistruoti mūsų seniūnijoje. Dabar jau reikėtų pradėti dejuoti, kad kaimuose nebėra jaunų žmonių, Tauragnuose jų irgi nedaug, liko tik pradinė mokykla ir darželis su labai nedaug vaikų... Bet aš norėčiau pasidžiaugti, kad jaunų šeimų visgi yra, jos gražiai augina vaikus ir tikisi, kad jų vaikai paaugę galės eiti į darželį Tauragnuose ir turės draugų žaidimams!

Taigi šio straipsnio tema – jaunos mamos Tauragnuose, jų džiaugsmas ir rūpesčiai. Pavyko pakalbinti dvi, nes maži džiaugsmeliai riboja pokalbio galimybes ir trukmę. Neatsisakau minties susitikti ir su kitomis jaunomis mamomis iš mūsų miestelio.

Labai dažnai Nac. parko gatve su dukryte **Elenute** pasivaikščioti eina **Ieva Kuliešienė**. Jai 24 metai, dukrytei gegužės 10 d. suėjo metukai ir penki mėnesiai. Kol Elenutė dar nenorėjo miego, vaikščiojom ir šnekėjom, ką jaunai moteriai reiškia būti mama, ar savo mamos pavyzdžiu augina vaiką, apie dukrytės pirmą žodį ir pirmą žingsnį, apie vyro pagalbą auginant vaiką.

Pasakoja **Ieva Kuliešienė**: „Būti mama – džiaugsmas, įsipareigojimas vaikui, šeimai. Visada norėjau būti mama, man labai gera, jaučiu pilnatvę. Jausmas toks, kad nieko netrūksta. Kai vyro Dariaus brolio šeimoje gimė vaikas, tada abu ir pagalvojom, kad ir mums jau norėtusi šeimos... Dabar ir pas mus jau *pilni namai*. Vienturčio nenorėtume... Mes patys turime po brolių, nesame vienturčiai. Man atrodo, kad geriau, kai tarp vaikų mažesnis metų skirtumas. Tegu jau vienu metu būna sunkiau, visi vargai vienu metu. Niekada negalvojau, ar turiu kokią pavyzdį, kaip auginti Elenutę. Manau, kad moterys turi įgimtą jausmą, kaip auginti vaikus. Net ir Elenutė su lėlėmis žaidžia taip, kaip ją auginu aš. Kai laukiausi, beveik neskaičiau knygų šia tema, nelankiau jokių kursų – pati jaučiau, jog esu pasiruošusi. O mane mama augino gerai, todėl negaliu pasakyti, kad nieko nedarysiu taip, kaip darė mama.

Visi tėvai labai laukia savo vaiko pirmo žodžio, nenori praleisti pirmo žingsnio. Turiu tokią knygą, stengiuosi užsirašyti svarbesnius momentus iš Elenos gyvenimo, bet dažnai trūksta laiko. Bet neabejoju, kad ir neužsirašius nepamiršiu, kada ji ištarė pirmą žodį ar pradėjo vaikščioti. Pirmas žodis buvo „katė“. Taip, ne „mama“. Dažniau pasako „tėtė“, o „mama“ – kai būna kas nors blogai, tada jau manęs šaukiasi. Dabar jau sako daugiau žodžių. O vaikščioti mes patys labai skatinom. Ji jau stodavosi, eidavo, laikydamosi už ko nors, kai norėdavo pasiekti norimą daiktą, bet pati vis dar drąsos nesukaupdavo, kad paleistų mūsų rankas ir eitų savarankiškai. Ilgai reikėjo kauptis, kol išdrįso žengti žingsnį pati sau viena. Šis svarbus įvykis nutiko likus savaitei iki pirmojo gimtadienio...

Džiaugiamės, kad Elenutė auga sveika. Rimtų ligų nebuvo, žinoma, buvo peršalimų, sloga, bet nė vienas vaikas be šito neužauga. Ir naktimis miega gerai, tik kai dantys dygo, buvo verksmų ir nemiegojimo. Tiesa, pirmi trys mėnesiai buvo nelengvi, būdavo, kad užmigdavo tik paryčiais, ketvirtą valandą. Dabar, jei vėliau nueina miegoti, tai ryte vėlai ir atsikelia. Tai tokie ir rūpesčiai. O džiaugsmas? Elenutė – vienas ištisas džiaugsmas. Net jei aš būnu dėl ko nors supykusi, ji atsisuka, pažiūri, nusišypso – ir jokio pykčio nebelieka. Va, vakar bandė namuose padėti dirbti – pašėrė katę. Mūsų katė miega skalbinių dėžėje, tai dukra ten nunešė katės maistą. Išpylė viską, bet galima gi surinkti, nedidelė bėda. Neįtikėtina, bet pati ji niekada nėra į burną įsidėjusi katės maisto.

Elena komunikabili, jei labai reikia žmonių. Kaipgi kitaip, juk abi „dirbam“ parduotuvė. Jau laukiam darželio, planuojam nuo rudens pradėti lankyti, jei priims. Džiaugiuosi, kad turės galimybę

darželį lankyti kaime, kur nedaug vaikų, auklėtojos rūpestingos ir viską suspėja. Gal turės daugiau panašaus amžiaus draugų. Dar viena šeima su vaiku turėtų apsigyventi Tauragnuose. Bendraujam su kitom šeimom, turinčiom mažų vaikų. Laukiu, kada į Tauragnus atvažiuos draugė Dovilė su tokio pat amžiaus vaiku.

Gyvenimo kaime privalumas – oras, sveikas maistas, ramybė. Nors man kartais trūksta žmonių ir šurmilio. Jei norim kur išvažiuoti, važiuojam visi kartu. Kartu su Elena ir mokslus baigėm, diplominių parašiau. Elenutė negėrė iš buteliuko, tai į universitetą važiuojom visi trys. Kiti studentai jaudinosi, ar pavyks išlaikyti egzaminą, o aš jaudinausi, ar vaikas pavalgys. Kol gyniausi diplominių, Darius su vežimėliu ratus aplink universitetą suko. Vyras daug padeda, mūsų abiejų nuomonės sutampa – *vaiką turi auginti abu!*

Mažoji Elenutė (dešinėje) ieško draugų kultūros namų salėje (Motinos dienos minėjimas.)

Savo gyvenimą Tauragnuose kuria dar viena jauna šeima – **Aleksas Žiezdris ir Aistė su dukrele Lėja**. Aistė atvažiavo čia iš Utenos, jai 24 metai. Augo su tėvais ir sese. Sesuo už ją vyresnė, ir Aistei tai labai patinka. Dabar ji jau turi savo šeimą, ir tai yra nuostabu. O pats nuostabiausias dalykas – dvejų metų dukrelė Lėja.

Aistės mintys apie tai, ką reiškia būti mama: „Būti mama yra nuostabus jausmas ir gyvenimo patyrimas. Iš tiesų niekada nemaniau, kad vaikas šitaip viską kardinaliai pakeičia. Gimus dukrelei buvau labai laiminga, o kiekvieną dieną matydama, kaip ji auga ir mokosi, dar labiau džiaugiuosi, kad ji yra mano gyvenime. Aš galvoju, kad reikia dar vieno vaikelio. Juk augti su sese ar broliu yra daug smagiau. Tik, aišku, viskam savas laikas.

Savo dukrelę auginu kaip man atrodo tinkama, aišku, prisimenu savo vaikystę, kaip mane pačią mama augino ir auklėjo. Taip pat nevengiu

Bruno Ferrero

Vieno sūnaus istorija
(iš interneto)

Po dvylikos bendro gyvenimo metų mano žmona panoro, kad aš pasikviesčiau kitą moterį pietų ir į kiną. Ji man pasakė: „Aš myliu tave, bet žinau, kad ir kita moteris tave myli ir norėtų su tavim praleisti laiką“. Toji kita moteris, kuriai mano žmona paprašė skirti dėmesio, buvo mano mama. Ji našlė jau 19 metų. Mano darbas ir trys vaikai reikalavo nemažai laiko bei jėgų, ją aplankydavau tik retkarčiais.

Tą vakarą paskambinau norėdamas pakviesti pietų ir į kiną.

–Kažkas atsitiko? Ar viskas gerai? – iškart pasiteiravo ji.

Mano mama yra iš tų žmonių, kurie iškart nusiteikia negeroms naujienoms, jei telefonas suskamba vėlai.

–Pagalvojau, kad gal norėtum susitikti ir praleisti drauge kažkiek laiko, – atsakiau aš.

Ji sekundėlei susimąstė, o tada atsakė: „Žinoma, labai to norėčiau, būtų ištis puiku.“

Penktadienį po darbo važiavau jos pasiimti ir truputį nerimavau. Kai mašina sustojo šalia jos namų, pamačiau ją stovint tarpduryje, atrodė, jog ji irgi šiek tiek jaudinasi. Ji stovėjo užsimetusi paltą. Jos plaukai buvo pagarbiniuoti. Dėvėjo suknelę, kurią pirkto per paskutines savo vestuvių metinės.

pasidomėti, ką knygoje apie vaikų auginimą rašo specialistai, skaitau ir įvairius straipsnius apie vaikų auklėjimą. Man atrodo, kad taip galiu pasiruošti įvairiems netikėtumams, jaustis labiau užtikrinta.

Labai laukiau pirmųjų Lėjos žingsnių ir žodžių. Pirmuosius savo žingsnelius Lėja mėgino žengti jau būdama 10 mėnesių, bet drąsiai vaikščioti pradėjo sulaukus vienerių metų. Pirmas ištartas aiškus žodis buvo – tėtis. Auginant vaiką kiekviena diena yra džiaugsmas. Nuostabu stebėti, kaip jis auga, mokosi ir domisi aplinka. Kai vaikas šypsosi ir yra laimingas, tai ir tėveliams pasimiršta visi rūpesčiai. Galbūt kartais mažiau laiko lieka sau, nes visą laiką stengiesi kuo daugiau bendrauti su vaiku, tačiau viską atperka dukrelės šypsenos ir apkabinimai. Vyras labai daug padeda mano kasdieniniuose rūpesčiuose, labai daug laiko skiria dukrelei. Mes dukrą auginam ir auklėjam kartu. Kaip ir turi būti.

Nuotraukoje: Aistė su dukrele Lėja

–Visiems savo draugams pasakiau, kad mano sūnus veža mane į restoraną, tai padarė jiems gilų įspūdį, – pasakė ji sėsdamasi į mašiną.

Nuvažiavome į restoraną. Jis nebuvo labai prabangus, bet gana mielas ir jaukus. Mama paėmė mane už parankės ir ėjo taip, lyg būtų pirmoji ledi. Kai susėdome prie staliukų, man teko skaityti jai meniu. Mamos akys dabar galėjo skirti tik stambų šriftą. Perskaitęs maždaug iki vidurio pakėliau akis. Pamačiau, kaip mama žvelgia į mane ir ilgesingai šypsosi.

–Seniau, kai buvai mažas, visą meniu skaitydavau aš, – pasakė ji.

–Atėjo metas atsilyginti paslauga už paslaugą, – atsakiau.

Bevakarienėjant užsimezgė visai šaunus pokalbis. Lyg ir nieko ypatinga. Mes tiesiog dalijomės paskutiniaisiais savo gyvenimo įvykiais. Bet taip įsitraukėm, kad pavėlavom į kiną. Kai parvežiau ją į namus, ji pasakė: „Aš dar kartą norėčiau nuvažiuoti su tavimi į tą restoraną, tik šįsyk jau kviečiu aš.“ Aš sutikau.

Po kelių dienų mama mirė nuo sunkaus širdies priepuolio. Tai nutiko taip staiga, jog negalėjau niekuo pagelbėti. O dar po kelių dienų aš gavau laišką, su iš anksto apmokėta sąskaita, iš to paties restorano, kur su mama vakarienėjome. Kartu su sąskaita radau raštelį: „Aš apmokėjau mūsų antrąją vakarienę iš anksto. Tiesa, nesu tikra, jog galėsiu dalyvauti. Bet kokių atvejų, sumokėta už du žmones. Už tave ir tavo žmoną. Vargu, ar aš tau begalėsiu kada nors apsaityti, ką man reiškė ta mūsų vakarienė dviese, į kurią tu mane tada pakvietei: Mano sūnau, aš myliu tave“.

Saugokite savo tėvus! Jie vieninteliai, kurie nuoširdžiai džiaugiasi jūsų laimėjimais ir liūdi dėl nesėkmių. Būkite su jais dažniau, juk diena, kai jų nebeliks, ateis visai netikėtai.

Danguolė Grabauskienė**Grožį sukūrėme visi kartu**

Šiais metais Velykiniai renginiai tęsėsi ilgai ir buvo labai neįprasti ir originalūs. Dar iki Velykų likus dviems mėnesiams moterų paprašiau, kad gamindamos maistą išpūstų kiaušinių turinį ir tuos tuščiavidurius kevalus neštų į kultūros namus. Taip jų prisikaupė gana daug, nes į prašymą atsiliepė nemažai šeiminių.

Balandžio pradžioje vyko bent du edukaciniai užsiėmimai. Vieno jų metu Danutė Bartkevičienė mokė moteris, kaip apmegzti kiaušinius, o kiek vėliau Rita Butavičienė pamokė įvairių kiaušinių marginimo būdų. Ką išmokome, visi galėjo pamatyti, kai miestelio centre „išaugo“ Velykų medis. Ant jo užkabinome 425 margučius (nurinkome 405, gal kitus vėjas

Margučio kelionė į miestelio centrą

nupūtė...). Labai džiugu, kad prisidėjo darželio ir mokyklos vaikai. Jie kartu su savo auklėtoja ir mokytoja atnešė beveik po šimtą gražuolių margučių ir labai aktyviai dalyvavo juos kabindami ant medžio. Daug margučių gražiai „aprengė“ Danutė Bartkevičienė, Valda Žebelienė, Bronė Slesoravičienė, Laima Jauniškienė, Alfoniya Levčenka, Aldona Driukienė ir kt. Smagu, kad atsirado žmonių, kurie atsiliepė į mūsų siūlymą atnešti savo margučių ir prisidėti prie Velykų medžio puošimo.

O kadangi „gyvenu“ netoli medžio, dar smagiau buvo pro langą stebėti, kaip žmonės lankė mūsų medį, fotografavo ir fotografavosi patys arba kaip visai nepažįstami žmonės sustodavo, išlipdavo iš automobilio ir eidavo pasižiūrėti. Tikiuosi, kad kitais metais ant savo Velykų medžio pakabinsime dvigubai daugiau margučių ir šventiškas miestelis džiugins ir mūsų, ir svečių akį.

Mokinukai atsiliepė į Naisių vasaros kvietimą švęsti vaikų Velykėles ir padarė 2 metrų aukščio ir metro pločio margutį. Padedami mokytojos ir tėvelių dirbo visi išsijusę, prie savo margučio ratelius ėjo, dainas dainavo, o po Velykų iš mokyklos kiemo margutis milžinas atkeliavo į miestelio centrą prie Velykų medžio, kur juo dar bent savaitę galėjome visi pasigrožėti. Ačiū visiems, kūrusiems šventę, kuri dar kartą parodė, kad bendras darbas visada duoda gražius rezultatus.

Bronė Juknevičienė**Klykių moterys tautodailininkų parodoje**

Utenos rajono tautodailininkų parodoje apsilankė Klykių bendruomenės moterys. Šiais metais parodoje buvo galima pamatyti net penkių bendruomenės moterų darbus: Janinos Maniušienės, Angelės Valienės bei Genovaitės Musteikienės nėrinius, Stasės Daunoravičienės tapybą, Ritos Butavičienės margučius. R. Butavičienė parodoje nebe naujokė, o visų kitų darbai eksponuojami pirmą kartą. Bendruomenės pirmininkė Rita Butavičienė savo ir kitų darbų pažiūrėti suorganizavo nedidelę septynių moterų ekskursiją į Utenos kraštotyros muziejų. Kokie jų įspūdžiai?

Rita Butavičienė labai džiaugėsi, kad žmonės dirba, kuria, vadinasi, gyvena. Ji pati dažnai sėdi prie dirbinių iki vėlumos ir ne vieną kartą yra pagalvojusi, kam to reikia.

Rita Butavičienė

Bet, kaip pati sako, pamačiusi tiek paprastų žmonių nepaprastų darbų, širdyje jaučiasi labai gerai. Ir dar labai gerai, kad žmonės išeina į viešumą, turi galimybę parodyti darbus, dažnai kurtus tik sau, o pasirodo, kad jie įdomūs ir kitiems. Ritai pačiai atrodė, kad lyg ir nieko tokio nepadare, bet sudėjus visos žiemos darbus lyg ir nemažai pasidarė. Labiausiai jai parodoje patiko siuvinėti paveikslai.

Vlados Klimienės darbų parodoje nėra, bet ji labai norėjo pažiūrėti, ką sukūrė jos kaimo moterys. Džiaugėsi ir stebėjosi darbų gausa ir įdomumu, stebėjosi, kaip viskas puikiai sudėliota, joks darbas neprapuola tokioj gausybėj kūrinų. Ilgėliau sustojo ties pirštinėmis ir paveikslu, padarytu iš šiaudų.

Stasė Daunoravičienė pirmiausia norėjo pažiūrėti, kaip atrodo jos pačios tapyti paveikslai. Sakė, kad sunku buvo patikėti, jog ir jos darbai atsidurs parodoje muziejuje. Ši paroda paskatino labiau eiti į viešumą ir parodyti savo darbus. Sakė, kad paveikslų ji turi daug pripiešusi, tik rėmų trūksta, bet, kai rėmus pagamins, tada gal ir važiuos kur parodyti savo darbų.

Ona Šyvienė pirmiausia matė savo kaimynių darbus ir džiaugėsi, kad moterų darbai šalia kitų atrodo labai neprastai. Puiki paroda, yra ko pasižiūrėti ir pasimokyti. Ypač nuostabūs siuvinėti paveikslai. Žavėjosi, kad darbai kruopščiai atrinkti, tikrai patys geriausi pateko į parodą, ir kad jie taip dera vieni šalia kitų.

Moterys muziejuje praleido nemažai laiko, dar apžiūrėjo

ekspozicijas. Labai džiaugiasi sutikusi tokias nuoširdžiai bendraujančias, susidomėjusias muziejaus lankytojas. Puiku, kad tarp pavasario darbų jos surado laiko ir turiningai pramogai.

Tautodailininkų parodoje

Šiandien į 5 klausimus rubrikoje „Naujas žvilgsnis. 5 minutės su...“

atsakinėja Vilma Valienė. Kalbėjosi Bronė Juknevičienė.

1. Koks įsimintiniausias dalykas nutiko ši pavasarį? Nutikimų lyg ir nebuvo, tik vieną rytą išėjusi į kiemą išgirdau kukuojančią gegutę, o kišenėj neturėjau nė cento, tai va kaip būna...

2. Ko labiausiai pasiilgsti iš vaikystės? Kaip buvo gera žaisti su lėlėmis, bėgioti po pievas ir rinkti gėles. Tiesiog tie laikai yra patys geriausi ir gražiausi. Iš to laikotarpio ir nuotrauka. Čia aš su tėvais.

3. Kiek tau pakaktų uždirbti per mėnesį, kad galėtum gyventi be rūpesčių? Galiu tik pasvajoti...

4. Frazė, kurią kartoji sau, kai sunku? Kodėl aš tokia nelaiminga?

5. Kas tau yra vienas didžiausių gyvenimo malonumų? Gerai išsimiegoti, nueiti į gerą koncertą, pabūti su gerais draugais.

Nijolė Šuminienė Susitikimas su knyga

Lietuvos bibliotekinių draugija 2014 metų balandžio 23–29 dienomis paskelbė 14-ąją Nacionalinę bibliotekų savaitę „Biblioteka – vienas pasaulis, daug istorijų“.

„Aš nueinu į savo biblioteką, ir visa istorija atsiveria prieš mano akis“, – rašė Aleksanderis Smitas, garsus šiuolaikinis škotų rašytojas.

Bibliotekoje kiekvienas gali sukurti savąją istoriją ir surasti daug įvairiausių istorijų – būtų ir išgalvotų... Nacionalinės bibliotekų savaitės proga Lietuvos bibliotekose vyko daug įvairių renginių. Popietės, garsiniai skaitymai, įvairūs susitikimai subūrė skaitytojus viename pasaulyje – bibliotekoje.

Tauragnų bibliotekos skaitytojai susitiko su dviejų romanų „Miražo nelaisvėje“ ir „Išnykti nevalia“ autoriumi Vilhelmu Pranu Balsiu ir antrojo romano redaktore Birute Nenėniene. Redaktorė pasidžiaugė autoriaus sugebėjimu puikiai perteikti savo mintis, gražia literatūrine kalba, įvykių tikroviškumu, vaizdingais gamtos aprašymais. Susitikime dalyvavęs dr. Algimantas Bartkevičius prisiminė tremties metus, savo išgyvenimus sutapatino su aprašytais romane. Įspūdžiais apie perskaitytus romanus pasidalino tauragniškis Rimantas Gineitis. Knygų autorius V. Pr. Balsys papasakojo apie savo sumanymą girdėtas ir išgyventas istorijas perteikti knygų puslapiuose. Autorius pastarųjų dienų įvykius ruošiasi aprašyti trečiojoje knygoje.

AKTUALU

Siūlykime kandidatus TAURAGNŲ KRAŠTO GARBĖS PILIEČIO vardui. Primename, kad teisę siūlyti kandidatus Garbės piliečio vardui suteikti turi seniūnas, bendruomenės taryba, seniūnijoje veikiančios kitos asociacijos, bendruomenės, ne mažesnė kaip 10 asmenų grupė, juridiniai asmenys.

Siūlymai dėl Garbės piliečio vardo suteikimo pateikiami **raštu** Tauragnų garbės piliečio vardo suteikimo komisijai. Siūlant kandidatą pateikiama informacija apie kandidatą: trumpa siūlomo asmens biografija, asmens nuopelnų aprašymas, rekomendacija. Jei siūlymas kolektyvinis, prie kitų dokumentų pridedamas susirinkimo (posėdžio) protokolas.

Laukiame siūlymų iki gegužės mėnesio pabaigos. Su pasiūlymais kreiptis į seniūną.

Nuotraukose: renginio dalyviai; viršuje (dešinėje) knygų autorius **Vilhelmas Pranas Balsys**.

SVEIKINAME SPORTININKUS!

Balandžio 26 dieną vykusiose virvės traukimo varžybose Tauragnų seniūnijos komanda (**Modestas Gimžauskas, Mindaugas Gimžauskas, Kęstutis Žigelis, Žilvinas Gaižauskas, Andrius Pošiūnas, Antanas Paukštė, Mantas Kulionis**) užėmė **II vietą**.

Gegužės 10 dieną baigėsi rajono seniūnijų sportinės varžybos. Moterų krepšinio varžybose **I vietą** iškovojo Tauragnų seniūnijos komanda (**Kristina Palaimaitė, Jurgita Anuškevičienė** ir **Rūta Kovalskytė**).

Dėkojame visiems sportininkams, kurie dalyvavo varžybose. Šiais metais rajone iškovota **III** komandinė vieta. Sveikiname. **I vietą** iškovojo Utenos seniūnija, **II** – Leliūnų.

Utenos rajono savivaldybės vadovai lankėsi**Tauragnuose**(informacija ir nuotrauka iš www.utena.lt)

Gegužės 7 dieną Utenos r. savivaldybės meras Alvydas Katinas ir administracijos direktorius Jonas Slapšinskas Tauragnų seniūno Alvydo Danausko kvietimu lankėsi Tauragnų miestelyje. Savivaldybės vadovai domėjosi trijų projektų vykdymu ir darbų eiga.

2013 metais Tauragnuose įgyvendintas projektas „Tinkamos poilsia vietės, aktyvaus poilsio ir laisvalaikio praleidimo formų sukūrimas Utenos rajono Tauragnų miestelyje“. Projektui paramos lėšos buvo skirtos pagal Sanglaudos skatinimo veiksmų programos 1 prioriteto „Vietinė ir urbanistinė plėtra, kultūros paveldo ir gamtos išsaugojimas bei pritaikymas turizmo plėtrai“ priemonę „Viešosios turizmo infrastruktūros ir paslaugų plėtra regionuose“.

Visa projekto vertė per 600 000 Lt, iš kurių 538 147 Lt Europos Sąjungos paramos lėšos. Dabar Tauragnų miestelio gyventojai ir svečiai gali džiaugtis naujai įrengta poilsia vieta „Tauragno slėnis“ prie Tauragno ežero. Seniūnas A. Danauskas pasidžiaugė, kad jau dabar ši vieta tapo traukos centru, pritaikytu pačiai įvairiausiai veiklai. Prie pat Tauragno ežero įrengta paplūdimio tinklinio aikštelė, pavėsinės, persirengimo kabinos, sumontuoti lauko tualetai. Projekto rengėjai pagalvojo ir apie vaikus – jiems bus smagu žaisti specialiai įrengtoje aikštelėje, maudykla saugumo sumetimais atitverta plūdurais. Pasirūpinta, kad būtų patogų žmonėms, turintiems specialiųjų poreikių. Tauragnų slėnį ypač puošia akmenukais grįstas takas ir tiltai, juosiantys upeliuką. Vakarejant poilsia vietė neskendės tamsoje – jos teritoriją apšvies modernūs šviestuvai.

Nuo Tauragno ežero pakrantės miestelio seniūnas A. Danauskas pakvietė savivaldybės vadovus apžiūrėti, kaip organizuojami darbai vykdant projektą „Vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtra Utenos rajone“, parodė vietas, kuriose įrenginama nuotekų valymo sistema, papasakojo apie 2013 m. Tauragnų miestelyje pradėtus darbus įgyvendinant projektą „Viešosios infrastruktūros sutvarkymas Utenos rajono savivaldybės Tauragnų miestelyje“. Pagal kaimo diversifikavimo programą yra tvarkoma nauja universali sporto aikštelė, įrenginėjamas apšvietimas, suoliukai. Projekto vertė iki 2 000 000 Lt. Darbus numatomi pabaigti šių metų gruodžio mėnesį.

Gražėjantys Tauragnai puikus pavyzdys, kaip galima padidinti sanglaudą tarp miesto ir kaimo bendruomenių gražinant infrastruktūrą

Skaitytojų nuomonė**Nastė Šulskuvienė****Tautinis indentitetas – asmens tapatumas**

Rašau šiu tema, nes „sopa“. „Sopa“ del to, kad mes letuviai nebežinam kas esam, iš kur atėjį ir kur ainam.

Mūs jaunoji karta išsibarščius pa margų svietų visai nesuka galvas apie Tėvynį Lietuvą, jas papračius, jas istoriją. Visi jaučiasi teip, tarytum išperinti venam inkubatorių ir nesuka sau galvas ape tautiškučių. Svarbu tik eurai ir kakiu būdu kuo daugiau jų gautėi. Tuokiasi arba susimeta su svetimtaučiais, perima anų papračius, gimdą nežinia kakias rases vaikus ir spjauna un Letuvas, katroj yra gimį ir užaugį.

Dabar tik ir girdis: „aifonai“, „skaipai“, „tvinteriai“, „buritai“, „šašlykai“, „picai“, „kebabai“, „spageti“. Pasakyk jaunam žmogui zacirka, cibulyne ar šiupinys, tai tuoj užklaus: „A kas tai yr?“ Šokam visokias „bugi-bugi“, „džaivas“, „sirtakius“, a savą tautinių šokių, ratelių nebemokam. Juos seniausiai nurašem ir išmetem in istorijas šiukšlynų.

Anų rozų savą anūkį kviečiu: ataik, paklausysma ir pažiūrėsma „Duokim garo“, sakau maną bendradarbiai koncertuoja. Ana atsake: „fui, kaip neįdomu!“ Dvylikamete nuėją klausyt ir žiūrēt tū, katre cypia žverių balsais, visaip kraipas rodydami savą nuogus apvalumus, kaip gyvuliukai – nesuprasi, ar anie mylisi, ar kų ti darą. Maną proteviai tų nesamanį jei pamatyty, sakyty: Sadoma ir Gamora, ir kuo graičiau lįstų kapan atgal. Ti jau nesuprasi, ar boba, ar diedas? Vienas preš kitų vaipas, staipas. Anei žodžių, anei muzikas, tik pragariški garsai, rodas, iš peklas gelmių ištrūką tūkstantis velnių. Jaunimui patinka, juos tas „veža“, užtat kuo taliau, tuo daugėja šizofrenikų. Te klipai tikruju ta

žodžia prasmi klipatam mūs vaikus darą.

Sakystat, ta klimaksine boba vėl nusišneka ir maralizuoja. Aš tai rašau savą patyrimų, jau maną anūkams tai nerūpi ir babute jiems atrodo senamadiška. Savųjų neišauklejau kaip narėjau, taigi iš savą ir jų kartaus patyrimą noriu, kad jūs pasimokytumet ir klaidų nekartotumet. Ir mums, kai augam, ne tautiškumas rūpėja, mes teipat juokiamės iš savą senelių, galvojame, nusišneka. Dabar patys srebiam tų patį...

Raikia jauniems ir pramagų, ir nuotykių, blogai tik, kad mes perimam iš kitų tautų jų blogus įpratus ar tas jų tradicijas, katras pas juos jau nepopuliaras. Kadėl mes nepuoselejam savų, kadėl nesidomim sava kultūru, istoriju, papročiais. Kas mes? Iš kur? Ir kadėl? Parodykim visam pasauliui, kų mes turim, kas esam, kuo buvam ir norim būt.

Dabar perimdami visa tai, kas Vakaruos jau senai atgyvena, mes einam moralinen ir dvasinen prapultin. Nebijokim būt nemadingi ir nepopuliarūs. Lietuva išliką valstybe tik dėka mūsų švesuolių, katrie už lietuviškų žodį, tikėjimų ir laisvį nebijoją paaukotei net savą gyvastį. Anų teipat nesupratą, iš jų juokias, tyčiojas ir grūdą cypesna, trėme Siberijan. Pasdamėkim sava istoriju, sava praeitim, nes jau grait nebeliks ką paklaustei, ir kų tadų papasakasta savą anūkam? Gal apie šalį, katroj klesti prastitucija, svingerių klubai, homoseksualų vedybas, narkamanija ir alkagalizmas. Šalį, katroj perkama ir parduodama viskas, net ir sąžine, papasakastat apie lietuvius, parsidavusius vergijan už keliolika eurų, a gal ape prekybų moterim ir vaikais, ape girtus vairuotajus, del katrų žūva nekalti žmones, ape išdraskytas šeimas, verkiančius, nelaimingus vaikus? Ir nekaltinkim valdžias, nes del ta tik patys esam kalti!!!

Mes, letuviai, linkį kaltint visus, tik nematam, kad per mūsų abejingumų, mūsų vergiškumų esam daug ką netekį. Atsitieskim ir parodykim pasauliui, kad mes vis dar esame laisvi Marijas žemes vaikai. Mes mokam, galim ir turim kuo didžiutis! Neraikia savį tik nuvertint, neraikia pataikaut vakaram ar rytam. Mes laisva demakratiška ir krikščioniška tauta su garbingu istoriju. Nepamirškim ta ir tuo didžiukimes.

AKTUALU

Prisijungusiems prie vandentvarkos sistemos numatytos kompensacijos (informacija iš www.utena.lt)

Balandžio 24 d. Utenos r. savivaldybės taryba priėmė sprendimą „Dėl 2014 m. kompensacijų taikymo pastatų savininkams (fiziniams asmenims) už prisijungimą prie geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros, kurią eksploatuoja vandens tiekėjas, nustatymo ir taikymo tvarkos aprašo patvirtinimo“, kuriuo nustatyta, kad pastatų savininkams, gyvenamąją vietą deklaravusiems Utenos rajono savivaldybės teritorijoje, kurių vidutinės pajamos vienam

šeimos nariui per mėnesį neviršija 700 litų, už prisijungimą nuo 2014 m. gegužės 2 d. iki 2014 m. spalio 1 d. prie geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros, taikomos kompensacijos.

Prisijungusiems prie geriamojo vandens tiekimo ar nuotekų tvarkymo infrastruktūros ir tapusiems abonentais pastatų savininkams už patirtas išlaidas bus taikoma 350 litų kompensacija, o prisijungusiems prie geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros – 700 litų kompensacija.

Pastatų savininkai, norintys pasinaudoti pinigine kompensacija, iki 2014 m. spalio 15 d. Utenos r. savivaldybės administracijos Bendrųjų reikalų skyriui turi pristatyti dokumentus: laisvos formos prašymą savivaldybės administracijos direktoriui, pažymą apie šeimos sudėtį, nuosavybės teisę į būstą įrodančių dokumentų kopiją ir pažymą iš vandens tiekėjo, kad gyventojas tapo abonentu.

Gegužės 29 dieną (ketvirtadienį) Tauragnų seniūnijoje bus surenkamos didelių gabaritų atliekos. Didelių gabaritų atliekas reikia atnešti prie gatvės, jos turi būti nesumaišytos su komunalinėmis atliekomis.

ATA *Seniūnijoje*
balandžio mėn. mirė
BOLESLOVAS MIKULĖNAS, 74
metų, Tauragnai;
ONĖ VAIČŪNIENĖ, 71 metų,
Sirvydžių kaimas;
Gegužės mėn. mirė
VĖNEDIKTAS SEMIONOVAS, 78
metų, Beržatilčio vs.

Užjaučiame artimuosius
Mirus tėveliui taip pat užjaučiame
Stasę Šinkūnienę.

Nuotraukos Dainiaus Atkočiūno, Ritos Butavičienės, Sallijos Deveikienės, Danguolės Grabauskienės, Nijolės Šuminienės, taip pat iš asmeninių archyvų;
Redagavo ir maketavo
Danguolė Grabauskienė
Rašykite mums: dangsidabr@gmail.com
Spausdino Utenos spaustuvė